

Martinus van Tours

Martinus van Tours	
<u>Bisschop van Tours</u>	
	
Sint-Martinus met gans (beeld in Sint-Martinuskerk Ronse)	
<u>Geboren</u>	ca. 316 te Szombathely (Savaria)
<u>Gestorven</u>	8 november 397 te Candes
<u>Schrijn</u>	Basiliek en Abdij van Sint-Martinus van Tours
<u>Naamdag</u>	11 november
<u>Attributen</u>	gedeelde mantel, ganzen
<u>Beschermheilige voor</u>	armen, soldaten en Frankrijk

Martinus (Latijn: *Martinus*) **van Tours** (Szombathely (Savaria), ca. 316 – Candes, 8 november 397), veelal **Sint-Martinus** genoemd, was bisschop van de stad Tours en een belangrijke grondlegger van het katholieke christendom in Gallië. Hij was bovendien een van de populairste heiligen in de middeleeuwen, omdat hij een eenvoudig leven bleef leiden ondanks zijn voorname positie. Zijn feestdag valt op **11 november**, de dag van zijn begrafenis.

Leven

Martinus werd rond 316 geboren in Savaria (Hongarije) als zoon van Romeinse ouders. Zijn vader was een eenvoudig soldaat die carrière maakte als officier. Hij wilde dat zijn zoon ook het leger in zou gaan. Als tiener echter wilde Martinus al Jezus Christus dienen. De ouders van Martinus waren niet blij met Martinus interesse in het christelijke geloof, want ze waren overtuigde heidenen.

Leven als soldaat

Op jonge leeftijd werd hij soldaat en als 15-jarige trok hij naar Gallië. Dankzij zijn vader werd hij ingedeeld in de keizerlijke garde. Hij voelde zich echter niet thuis in het soldatenleven. Hij ging leven als een kluizenaar tussen de andere soldaten, en hielp ze waar het nodig was. Als hij arme mensen zag, dan gaf hij een deel van zijn bezittingen. Op een winterse koude dag ontmoette Martinus bij een stadspoort van Amiens een verkleumde bedelaar. Omdat hij zijn bezittingen al weggegeven had, had hij alleen nog maar zijn mantel. Die mantel was bijzonder, omdat hij soldaten en officieren status verleende. Andere soldaten zagen de bedelaar ook, maar deden niets. Sint Martinus echter pakte zijn zwaard, sneed zijn mantel in tweeën en gaf de bedelaar de helft ervan. Door sommige soldaten werd hij uitgelachen omdat hij er met zijn halve mantel vreemd uitzag. Andere soldaten voelden zich echter beschaamd, omdat zij niets gedaan hadden. 's Nachts droomde hij dat hij Jezus zag, die die halve mantel droeg, waarbij herinnerd werd aan de woorden in Mattheüs 25:36: "Ik was naakt en gij hebt Mij gekleed" en 25:40: "als ge dat voor een van mijn geringste broeders hebt gedaan, hebt ge het voor Mij gedaan". Martinus wist genoeg, hij wilde Jezus volgen als een kluizenaar. Martinus wilde niet vechten, hij wilde het leger uit. Hij kreeg echter het verwijt dat hij een lafaard was en niet durfde te strijden. Martinus nam de soldij niet aan, maar zei de veldslag wel mee te doen, maar dan zonder wapens. De keizer ging akkoord. Het liep echter anders want de vijand gaf zich over waardoor de veldslag overbodig werd.

Martinus wordt een beroemdheid

Op 19-jarige leeftijd werd hij duiveluitdrijver. Hij heeft op meerdere plaatsen gepreekt en bleef in armoede leven. Ook leefde hij enige tijd als kluizenaar op het eiland Gallinara bij Genua, en verder stichtte hij in 361 een klooster te Ligugé, acht kilometer ten zuiden van de stad Poitiers, het eerste klooster op Franse bodem. Mede door enkele wonderen werd Martinus steeds meer een bekendheid, die vooral geliefd was bij het gewone volk.

Martinus als bisschop

In 371 werd Martinus door de bevolking van Tours gekozen tot bisschop. Volgens een overlevering vond hij zich niet waardig genoeg voor dat ambt en verstopte hij zich in een ganzenhok. Toen zijn aanhangers hem gingen zoeken, gingen de ganzen te keer waardoor zijn schuilplaats ontdekt werd. Zo kwam het dat hij alsnog tot bisschop gewijd kon worden.

Als bisschop zette hij zich in voor de verdere verspreiding van het christendom. Hij stichtte kerken en rond 375 de bekende Abdij van Marmoutier. Om de zaak van een van zijn gelovigen te bepleiten die ten onrechte terechtgesteld dreigde te worden reisde hij naar keizer Maximus in Trier. Deze interventie had echter geen succes. Ook voor aanhangers van andere richtingen binnen het christendom, zoals het Arianisme, stelde Martinus zich verzoenend op. Zelfs de keizer in Rome was onder de indruk van Martinus vooral toen bleek dat hij niet naar zijn mond praatte.

In 397 stierf Martinus aan koorts. Hij was toen ongeveer tachtig jaar oud. Hij werd op 11 november begraven op een christelijke begraafplaats even buiten de stad Tours. Al gauw na zijn dood kwam de verering op gang en in de 7e eeuw werd er een basiliek aan hem gewijd. In zijn nog bestaande graf liggen slechts een stuk schedeldak en een armbot, de overige botten werden verkocht ter verering als relikwie.

Bron: https://nl.wikipedia.org/wiki/Martinus_van_Tours